

Dziennik Urzędowy L 110

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

1 maja 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 371/2010 z dnia 16 kwietnia 2010 r. zmieniające załączniki V, X, XV i XVI do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 372/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r. zmieniające po raz 126. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami 22
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 373/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 24
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 374/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 maja 2010 r. 26

DECYZJE

2010/246/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie mianowania dziewięciu członków Trybunału Obrachunkowego 29

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2010/247/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka i zastępcy członka z Polski 30

2010/248/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania dodatków przewidzianych w decyzjach 2003/479/WE i 2007/829/WE dotyczących zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i krajowego personelu wojskowego oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady 31

2010/249/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie przyjęcia decyzji dotyczącej finansowania działań przygotowawczych w zakresie punktów kontroli na 2010 r. 32

ZALECENIA

2010/250/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie inicjatywy w zakresie wspólnego planowania badań naukowych „Zdrowe odżywianie warunkiem zdrowego życia” 36

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 371/2010

z dnia 16 kwietnia 2010 r.

zmieniające załączniki V, X, XV i XVI do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającą ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa)⁽¹⁾, w szczególności jej art. 41 ust. 6, art. 11 ust. 5 oraz art. 39 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2007/46/WE ustanowiono zharmonizowane ramy zawierające przepisy administracyjne i ogólne wymagania techniczne odnoszące się do wszystkich nowych pojazdów, części do nich oraz oddzielnych zespołów technicznych. W dyrektywie określono w szczególności procedury postępowania w przypadku homologacji typu, w tym środki praktyczne, jakie należy podejmować w celu zapewnienia, iż pojazdy produkowane są zgodnie z dokumentacją homologacyjną typu oraz z przepisami określającymi sposób, w jaki badania muszą być przeprowadzane, aby pojazdowi udzielono homologacji typu.
- (2) Analizując główne obszary polityki, które mają wpływ na konkurencyjność europejskiego przemysłu motoryzacyjnego, grupa wysokiego szczebla CARS 21, powołana przez Komisję w 2005 r. do wskazania dalszych kroków ku zrównoważonemu rozwojowi konkurencyjnego europejskiego przemysłu motoryzacyjnego, przyjęła zalecenia mające za cel zwiększenie zatrudnienia i konkurencyjności tego przemysłu w świecie oraz dalsze

postępy w zakresie bezpieczeństwa i efektywności środowiskowej. W dziedzinie upraszczania grupa zaleciła wprowadzenie możliwości przeprowadzania badań niezbędnych do homologacji przez samego producenta, co oznacza wyznaczenie producenta jako „służby technicznej” (procedura zwana dalej „samotestowaniem”). Grupa zaleciła również możliwość wykorzystywania symulacji komputerowych zamiast przeprowadzania fizycznych badań (procedura zwana dalej „testowaniem wirtualnym”).

- (3) Jedną z głównych cech systemu homologacji typu jest wysoki poziom zaufania, jaki jest niezbędny w kontaktach między organem udzielającym homologacji a służbą techniczną wyznaczoną przez ten organ. W związku z tym istotne jest, by dokumenty przekazywane między służbą techniczną a organem udzielającym homologacji zapewniały przejrzystość i jasność. Dlatego też format sprawozdań z badań, jak również informacje, które powinny być w nich zawarte, powinny zostać jasno określone w załączniku V do dyrektywy 2007/46/WE odnoszącym się do procedur postępowania podczas homologacji typu.
- (4) Weryfikacja zgodności pojazdów, części lub oddzielnych zespołów technicznych w trakcie całego procesu produkcji stanowi podstawowy mechanizm systemu homologacji typu. Jednym ze sposobów weryfikacji zgodności produkcji jest przeprowadzanie fizycznych badań na pojazdach, częściach lub oddzielnych zespołach technicznych pobranych w trakcie produkcji w celu zapewnienia, że nadal spełniają wymagania techniczne. Nawet jeśli dla celów homologacji typu zastosowane zostały wirtualne metody testowania, należy wyjaśnić, że w przypadku próbek losowych pobranych przez organ przeprowadzane mogą być wyłącznie badania fizyczne.
- (5) Służby techniczne, odpowiednio notyfikowane przez organy udzielające homologacji państw członkowskich, przeprowadzają badania wymagane przy udzielaniu homologacji typu po ocenie ich umiejętności i kwalifikacji zgodnie z właściwymi normami międzynarodowymi. Normy te obejmują niezbędne wymagania,

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

na podstawie których producent lub występujący w jego imieniu podwykonawca może zostać wyznaczony jako „służba techniczna” przez organ udzielający homologacji w rozumieniu dyrektywy 2007/46/WE. Konieczne jest jednak wyraźne określenie obowiązków producentów, aby uniknąć potencjalnych konfliktów interesów, zwłaszcza jeśli przeprowadzenie badań zlecone jest podwykonawcom.

- (6) Wykaz aktów prawnych, w odniesieniu do których producent może zostać wyznaczony jako służba techniczna, znajduje się w załączniku XV do dyrektywy 2007/46/WE. Aby wypełnić zalecenia grupy wysokiego szczebla CARS 21, do wykazu tego należy wprowadzić zmiany.
- (7) Technologie wspomagane komputerowo, a zwłaszcza projektowanie wspomagane komputerowo, są powszechnie stosowane na wszystkich etapach wytwarzania, począwszy od projektu koncepcyjnego oraz planu części i elementów wyposażenia, przez badania wytrzymałości i dynamiczną analizę zespołów, po określenie metod produkcji. Dostępne oprogramowanie umożliwia zastosowanie wirtualnych metod testowania opartych na takich właśnie technologiach, a ich wprowadzenie przyczyni się, w opinii grupy wysokiego szczebla CARS 21, do ograniczenia kosztów, jakie ponoszą producenci: zwalnia ich bowiem z obowiązku konstruowania prototypów dla celów homologacji typu. Aby dostosować się do zaleceń grupy wysokiego szczebla CARS 21, należy sporządzić wykaz aktów prawnych, w odniesieniu do których dozwolone jest stosowanie testowania wirtualnego.
- (8) Wirtualne metody testowania powinny zapewniać taki sam poziom wiarygodności wyników jak badania fizyczne. Dlatego też należy określić odpowiednie warunki, aby zapewnić właściwą walidację modeli matematycznych.
- (9) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie systemu homologacji typu, należy aktualizować załączniki do

dyrektywy 2007/46/WE, dostosowując je do postępu naukowego i technicznego. Ponieważ przepisy zawarte w tych załącznikach są wystarczająco szczegółowe i nie wymagają wprowadzania dalszych środków wykonawczych przez państwa członkowskie, należy je zastąpić drogą rozporządzenia, zgodnie z art. 39 ust. 8 dyrektywy 2007/46/WE.

- (10) Należy odpowiednio zmienić załączniki V, X, XV i XVI do dyrektywy 2007/46/WE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dyrektywie 2007/46/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. załącznik V zastępuje się tekstem załącznika I do niniejszego rozporządzenia;
2. załącznik X zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia;
3. załącznik XV zastępuje się tekstem załącznika III do niniejszego rozporządzenia;
4. załącznik XVI zastępuje się tekstem załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 29 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK V

PROCEDURY POSTĘPOWANIA PODCZAS HOMOLOGACJI TYPU WE POJAZDU**0. Cele i zakres**

0.1. W niniejszym załączniku określa się procedury prawidłowego przeprowadzania homologacji typu pojazdu, zgodnie z przepisami zawartymi w art. 9.

0.2. Załącznik ten zawiera również:

- a) wykaz norm międzynarodowych mających zastosowanie do wyznaczania służb technicznych zgodnie z art. 41;
- b) opis procedur postępowania w przypadku oceny umiejętności służb technicznych zgodnie z art. 42;
- c) ogólne wymogi dotyczące sporządzania przez służby techniczne sprawozdań z badań.

1. Procedura homologacji typu

W przypadku otrzymania wniosku o udzielenie homologacji typu pojazdu organ udzielający homologacji:

- a) sprawdza, czy wszystkie homologacje typu WE wydane na podstawie aktów prawnych mających zastosowanie do homologacji typu pojazdu obejmują typ pojazdu i spełniają zalecane wymagania;
- b) odwołując się do dokumentacji, upewnia się, że specyfikacje pojazdu i dane zawarte w części I dokumentu informacyjnego pojazdu znajdują się w pakiecie informacyjnym i świadectwach homologacji typu WE w odniesieniu do stosownych aktów prawnych;
- c) jeżeli jakiejś pozycji części I dokumentu informacyjnego nie ma w pakiecie informacyjnym żadnego z aktów prawnych, potwierdza, że odpowiednia część lub cechy konstrukcyjne są zgodne z danymi szczegółowymi w folderze informacyjnym;
- d) na wybranej próbie pojazdów, których typ ma być homologowany, przeprowadza lub nakazuje przeprowadzenie kontroli części i układów pojazdu w celu zweryfikowania, że pojazd(-y) jest (są) wykonany(-e) zgodnie z odpowiednimi danymi zawartymi w poświadczonym pakiecie informacyjnym w odniesieniu do stosownych świadectw homologacji typu WE;
- e) w stosownych przypadkach przeprowadza lub nakazuje przeprowadzenie odpowiednich kontroli dotyczących montażu oddzielnych zespołów technicznych;
- f) w stosownych przypadkach przeprowadza lub nakazuje przeprowadzenie niezbędnych kontroli w zakresie obecności urządzeń przewidzianych w przypisach 1 i 2 część I załącznika IV;
- g) w stosownych przypadkach przeprowadza lub nakazuje przeprowadzenie niezbędnych kontroli w celu zapewnienia, że spełnione są wymagania przewidziane w przypisie 5 część I załącznika IV.

2. Zestawienie specyfikacji technicznych

Liczba pojazdów, jakie należy przedstawić, jest wystarczająca, by umożliwić odpowiednią kontrolę różnych zestawień, którym ma zostać udzielona homologacja typu, według następujących kryteriów:

Specyfikacje techniczne	Kategoria pojazdu									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Silnik	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Skrzynia biegów	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Liczba osi	—	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Osie napędzane (liczba, położenie, współpraca)	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Osie kierowane (liczba i położenie)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Rodzaje nadwozia	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Liczba drzwi	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Stanowisko kierowcy	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Liczba siedzeń	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Poziom wyposażenia	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—

3. Przepisy szczegółowe

W przypadku braku świadectw homologacji dla każdego ze stosownych aktów prawnych organ udzielający homologacji:

- nakazuje przeprowadzenie niezbędnych badań i kontroli zgodnie z wymaganiami każdego ze stosownych aktów prawnych;
- sprawdza, czy pojazd jest zgodny z danymi zamieszczonymi w folderze informacyjnym pojazdu oraz czy spełnia wymagania techniczne każdego ze stosownych aktów prawnych;
- w stosownych przypadkach przeprowadza lub nakazuje przeprowadzenie odpowiednich kontroli dotyczących montażu oddzielnych zespołów technicznych;
- w stosownych przypadkach przeprowadza lub nakazuje przeprowadzenie niezbędnych kontroli w zakresie obecności urządzeń przewidzianych w przypisach 1 i 2 części I załącznika IV;
- w stosownych przypadkach przeprowadza lub nakazuje przeprowadzenie niezbędnych kontroli w celu zapewnienia, że spełnione są wymagania przewidziane w przepisie 5 części I załącznika IV.

Dodatek 1

Normy, które muszą spełniać podmioty określone w art. 41

1. Rodzaje działalności związane z badaniami do celów homologacji typu, które należy wykonywać zgodnie z aktami prawnymi wymienionymi w załączniku IV:

- 1.1. Kategoria A (badania przeprowadzane w obiektach własnych):

EN ISO/IEC 17025:2005 w sprawie ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.

Służby techniczne wyznaczone dla działalności kategorii A mogą przeprowadzać lub nadzorować badania przewidziane w aktach prawnych, do których zostały wyznaczone, w obiektach producenta lub strony trzeciej.

- 1.2. Kategoria B (nadzór nad badaniami przeprowadzanymi w obiektach producenta lub strony trzeciej):

EN ISO/IEC 17020:2004 w sprawie ogólnych kryteriów działania różnych rodzajów jednostek inspekcyjnych.

Przed przeprowadzeniem lub nadzorowaniem jakiegokolwiek badania w obiektach producenta lub strony trzeciej, służby techniczne sprawdzają, czy obiekty badawcze i urządzenia pomiarowe spełniają stosowne wymagania normy, o której mowa w pkt 1.1.

2. Rodzaje działalności związane ze zgodnością produkcji

- 2.1. Kategoria C (procedura oceny początkowej i monitorowania systemu zarządzania jakością stosowanego przez producenta):

EN ISO/IEC 17021:2006 w sprawie wymagań dla jednostek prowadzących auditowanie oraz certyfikację systemów zarządzania.

- 2.2. Kategoria D (kontrola lub badanie próbek produkcyjnych lub nadzór nad nimi):

EN ISO/IEC 17020:2004 w sprawie ogólnych kryteriów działania różnych rodzajów jednostek inspekcyjnych.

Dodatek 2

Procedura oceny służb technicznych**1. Cel niniejszego dodatku**

- 1.1. Niniejszy dodatek ustanawia warunki, zgodnie z którymi właściwe organy, o których mowa w art. 42, przeprowadzają ocenę służb technicznych.
- 1.2. Wymagania te stosuje się odpowiednio do wszystkich służb technicznych, niezależnie od ich statusu prawnego (niezależna organizacja, producent lub organ udzielający homologacji występujący jako służba techniczna).

2. Zasady oceny

Ocena opiera się na kilku zasadach:

- niezależność stanowiąca podstawę dla bezstronności i obiektywności wniosków,
- podejście opierające się na faktach, gwarantujące wiarygodne i powtarzalne wnioski.

Audytorzy są godni zaufania i uczciwi. Przestrzegają także zasad poufności i dyskrecji.

Wnioski powinni przedstawiać w sposób prawdziwy i dokładny.

3. Umiejętności wymagane od audytorów

- 3.1. Oceny mogą być dokonywane wyłącznie przez audytorów, którzy posiadają niezbędną do tego celu wiedzę techniczną i administracyjną.
- 3.2. Audytorzy przeszli specjalistyczne szkolenie w zakresie działań oceniających. Ponadto posiadają specjalistyczną wiedzę techniczną w dziedzinie, w jakiej dana służba techniczna wykonuje swoją działalność.
- 3.3. Bez uszczerbku dla pkt 3.1 i 3.2 niniejszego dodatku, ocenę, o której mowa w art. 42, przeprowadzają audytorzy niezwiązani z działalnością, którą oceniają.

4. Wniosek o wyznaczenie

- 4.1. Odpowiednio upoważniony przedstawiciel wnioskującej służby technicznej składa właściwemu organowi formalny wniosek zawierający następujące informacje:
 - a) ogólna charakterystyka służby technicznej, w tym podmiot prawny, nazwa, adresy, status prawny oraz zasoby techniczne;
 - b) szczegółowe informacje na temat członków personelu odpowiedzialnych za badania oraz kadry kierowniczej, wraz z ich życiorysami oraz dokumentami potwierdzającymi ich wykształcenie i kwalifikacje zawodowe;
 - c) ponadto służby techniczne, które stosują wirtualne metody testowania, udowadniają posiadanie umiejętności pracy w środowisku wspomaganym komputerowo;
 - d) ogólne informacje na temat służby technicznej, takie jak jej działalność, powiązania w ramach większego podmiotu, jeżeli istnieje, i adresy wszystkich lokalizacji, które mają być objęte zakresem wyznaczenia;
 - e) umowa dotycząca spełnienia wymagań dotyczących wyznaczenia i innych obowiązków służby technicznej wynikających z odpowiednich dyrektyw;
 - f) opis usług oceny zgodności, jakie służba techniczna podejmuje w ramach stosownych aktów prawnych oraz wykaz aktów prawnych, których dotyczy wnioski tej służby technicznej o wyznaczenie, w tym, w stosownych przypadkach, zakres uprawnień;
 - g) kopia podręcznika jakości danej służby technicznej.

4.2. Właściwy organ sprawdza, czy informacje dostarczone przez służby techniczne są odpowiednie.

5. **Przegląd zasobów**

Właściwy organ dokonuje przeglądu swoich możliwości w zakresie przeprowadzania oceny służb technicznych pod względem swojej polityki wewnętrznej, umiejętności oraz dostępności odpowiednich audytorów i ekspertów.

6. **Podwykonawstwo usług oceny**

6.1. Właściwy organ może zlecić część oceny innemu wyznaczonemu organowi lub zwrócić się o wsparcie do ekspertów technicznych zapewnianych przez inne właściwe organy. Podwykonawcy i eksperci muszą zostać zatwierdzeni przez wnioskującą służbę techniczną.

6.2. W celu zakończenia pełnej oceny danej służby technicznej właściwy organ bierze pod uwagę świadectwa akredytacyjne o odpowiednim zakresie.

7. **Przygotowanie do oceny**

7.1. Zespół oceniający wyznaczany jest oficjalnie przez właściwy organ, który powinien zapewnić, że dany zespół dysponuje odpowiednią dla danego zadania wiedzą fachową. W szczególności cały zespół posiada:

- a) wiedzę o odpowiednim zakresie zgodną ze szczegółowym celem, dla którego wnioskuje się o wyznaczenie; oraz
- b) wystarczającą orientację, by dokonać wiarygodnej oceny, czy umiejętności danej służby technicznej są wystarczające do przeprowadzania działań zgodnych z zakresem wyznaczenia.

7.2. Właściwy organ wyraźnie określa zadania przydzielone zespołowi oceniającemu. Zadaniem zespołu oceniającego jest przegląd dokumentów otrzymanych od wnioskującej służby technicznej oraz przeprowadzenie oceny na miejscu.

7.3. Właściwy organ uzgadnia ze służbą techniczną i zespołem oceniającym datę oraz harmonogram oceny. Jednak to właściwy organ jest odpowiedzialny za wyznaczenie daty zgodnej z planem nadzoru i ponownej oceny.

7.4. Właściwy organ dopilnowuje, by zespół oceniający miał do dyspozycji odpowiednie dokumenty określające kryteria, protokoły z poprzednich ocen oraz odpowiednie dokumenty i protokoły służby technicznej.

8. **Ocena na miejscu**

Zespół oceniający ocenia daną służbę techniczną w obiektach, w których prowadzi ona jedną lub więcej kluczowych działalności, a w stosownych przypadkach odwiedza inne wybrane lokalizacje, z których dana służba techniczna korzysta.

9. **Analiza wniosków i sprawozdanie z oceny**

9.1. Zespół oceniający analizuje wszystkie istotne informacje i dokumentację dowodową zebrane podczas przeglądu dokumentacji i protokołów oraz podczas oceny na miejscu. Analiza ta przygotowana jest tak, by umożliwić zespołowi określenie zakresu umiejętności i zgodności danej służby technicznej z wymaganiami dotyczącymi wyznaczenia.

9.2. Właściwy organ stosuje takie procedury sprawozdawcze, które zapewniają spełnienie następujących wymagań.

9.2.1. Przed opuszczeniem obiektów ocenianej służby technicznej organizowane jest spotkanie zespołu oceniającego z ocenianą służbą techniczną. Podczas tego spotkania zespół oceniający przedstawia pisemne lub ustne sprawozdanie zawierające wnioski z przeprowadzonej analizy. Służbom technicznym zapewnia się wówczas możliwość zadania pytań dotyczących tych wyników oraz ustosunkowania się do niezgodności, w przypadku ich stwierdzenia, i ich podstaw.

9.2.2. Sprawozdanie pisemne na temat wyników oceny niezwłocznie przekazywane jest ocenianej służbie technicznej. Takie sprawozdanie z oceny zawiera uwagi dotyczące umiejętności i zgodności, oraz określa wszelkie niezgodności, w przypadku ich stwierdzenia, które należy usunąć w celu osiągnięcia zgodności z wszystkimi wymaganiami dotyczącymi wyznaczenia.

9.2.3. Służbie technicznej zapewnia się możliwość ustosunkowania się do sprawozdania z oceny i przygotowania opisu konkretnych działań, już podjętych lub planowanych, w określonym terminie, w celu usunięcia wszelkich niezgodności.

- 9.3. Właściwy organ zapewnia, że działania służby technicznej mające na celu usunięcie niezgodności są poddane przeglądowi celem sprawdzenia, czy są wystarczające i skuteczne. Jeżeli te działania służby technicznej okażą się niewystarczające, kierowana jest do niej prośba o uzupełnienie wyjaśnień. Ponadto można wymagać przedłożenia dowodów rzeczywistego wprowadzenia w życie podjętych działań lub można przeprowadzić kolejną ocenę w celu sprawdzenia skutecznego wprowadzenia w życie działań naprawczych.
- 9.4. Sprawozdanie z oceny zawiera co najmniej następujące elementy:
- a) niepowtarzalne oznaczenie służby technicznej;
 - b) data(-y) oceny na miejscu;
 - c) nazwisko(-a) audytora(-ów) lub ekspertów dokonujących oceny;
 - d) niepowtarzalne oznaczenie wszystkich ocenianych obiektów;
 - e) wnioskowany zakres wyznaczenia poddany ocenie;
 - f) oświadczenie na temat stosowności wewnętrznej organizacji i procedur przyjętych przez służbę techniczną w celu zapewnienia o jej umiejętnościach, jak zostało to ustalone na podstawie spełnienia przez nią wymagań dotyczących wyznaczenia;
 - g) informacje na temat usunięcia wszelkich niezgodności;
 - h) zalecenie stwierdzające, czy wnioskodawca powinien zostać wyznaczony lub zatwierdzony jako służba techniczna, a jeśli tak, określające zakres takiego wyznaczenia.
- 10. Przyznanie/zatwierdzenie wyznaczenia**
- 10.1. Organ udzielający homologacji bez zbędnej zwłoki podejmuje decyzję o przyznaniu, zatwierdzeniu lub rozszerzeniu wyznaczenia na podstawie sprawozdania (sprawozdań) i wszelkich innych stosownych informacji.
- 10.2. Organ udzielający homologacji wydaje służbie technicznej świadectwo. Świadectwo to zawiera następujące elementy:
- a) nazwa i logo organu udzielającego homologacji;
 - b) niepowtarzalne oznaczenie wyznaczonej służby technicznej;
 - c) rzeczywista data przyznania wyznaczenia i data jego wygaśnięcia;
 - d) krótki opis lub odniesienie do zakresu wyznaczenia (stosowne dyrektywy, rozporządzenia lub ich części);
 - e) oświadczenie zgodności i odniesienie do niniejszej dyrektywy.
- 11. Ponowna ocena i nadzór**
- 11.1. Ponowna ocena jest przeprowadzana w podobny sposób jak ocena początkowa, przy czym przy ponownej ocenie uwzględnia się doświadczenie nabyte przy poprzednich ocenach. Nadzór nad oceną na miejscu jest mniej rozległy niż ponowna ocena.
- 11.2. Właściwy organ opracowuje plan ponownej oceny i nadzoru dla każdej wyznaczonej służby technicznej, tak by wyrywkowe oceny zakresu wyznaczenia przeprowadzane były regularnie.
- Odstępy czasu między ocenami na miejscu, bez względu na to, czy chodzi o ponowną ocenę czy nadzór, są uzależnione od potwierdzonej powtarzalności wyników osiąganych przez daną służbę techniczną.
- 11.3. Jeżeli podczas przeprowadzania nadzoru lub ponownej oceny stwierdzono niezgodności, właściwy organ określa ściśle terminy dla działań naprawczych, które należy podjąć.

11.4. Jeżeli działania naprawcze lub ulepszające nie zostały wprowadzone w uzgodnionym terminie lub zostały uznane za niewystarczające, właściwy organ przyjmuje odpowiednie środki, takie jak przeprowadzenie kolejnej oceny, zawieszenie lub wycofanie wyznaczenia dla jednej lub więcej działalności, w odniesieniu do których dana służba została wyznaczona.

11.5. Jeżeli właściwy organ podejmie decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu wyznaczenia służby technicznej, powiadamia o tym daną służbę listem poleconym. W każdym przypadku właściwy organ powinien przyjąć wszystkie środki niezbędne do zapewnienia kontynuacji działalności już rozpoczętych przez tę służbę techniczną.

12. **Protokoły dotyczące wyznaczonych służb technicznych**

12.1. Właściwy organ zachowuje protokoły dotyczące służb technicznych, aby wykazać, że rzeczywiście spełniono wymagania wyznaczenia, w tym w zakresie umiejętności.

12.2. Właściwy organ przechowuje protokoły na temat służb technicznych w sposób gwarantujący poufność.

12.3. Protokoły dotyczące służb technicznych zawierają co najmniej następujące elementy:

- a) odpowiednia korespondencja;
 - b) sprawozdania i protokoły z oceny;
 - c) kopie świadectw wyznaczenia.
-

Dodatek 3

Ogólne wymagania dotyczące formatu sprawozdań z badań

1. W odniesieniu do każdego z aktów prawnych wymienionych w części I załącznika IV sprawozdanie z badań jest zgodne z normą EN ISO/IEC 17025:2005. W szczególności zawiera ono informacje, o których mowa w pkt 5.10.2, w tym w przypisie 1 do tej normy.
2. Wzór sprawozdania z badań określony jest przez organ udzielający homologacji zgodnie z jego regułami dobrej praktyki.
3. Sprawozdanie z badań sporządzane jest w jednym z języków urzędowych Wspólnoty, określonym przez organ udzielający homologacji.
4. Sprawozdanie zawiera ponadto co najmniej następujące informacje:
 - a) identyfikację pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego poddanego badaniu;
 - b) szczegółowy opis cech pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego w połączeniu z aktem prawnym;
 - c) wyniki pomiarów określonych w odpowiednich aktach prawnych oraz, w stosownych przypadkach, wartości graniczne lub progowe, których należy przestrzegać;
 - d) w odniesieniu do każdego pomiaru wymienionego w pkt 4 lit. c) – stosowna decyzja: zatwierdzenie lub odrzucenie;
 - e) szczegółowe poświadczenie zgodności z poszczególnymi przepisami, których należy przestrzegać, tj. takich, które nie wymagają przeprowadzenia pomiaru.

Przykład z sekcji 3.2.2 załącznika I do dyrektywy 76/114/EWG ⁽¹⁾:

»Numer identyfikacyjny musi być umieszczony [...] w taki sposób, że nie może być zdarty lub zniszczony«;

sprawozdanie zawiera wówczas oświadczenie w rodzaju: »miejsce, w którym poprzez stemplowanie umieszczono numer identyfikacyjny pojazdu spełnia wymagania określone w sekcji 3.2.2 załącznika I«;
 - f) gdy dozwolone są metody testowania inne niż te, które zaleca się w aktach prawnych, sprawozdanie zawiera opis metody testowania, jaką zastosowano w przypadku danego badania.

Odnosi się to również do przypadków, gdy akty prawne dopuszczają stosowanie alternatywnych przepisów;
 - g) zdjęcia wykonane podczas badań w ilości określonej przez organ udzielający homologacji.

W przypadku testowania wirtualnego zdjęcia zastąpić mogą zrzuty ekranu lub inne odpowiednie materiały dowodowe;
 - h) wyciągnięte wnioski;
 - i) w przypadku sformułowania opinii i interpretacji, są one odpowiednio udokumentowane i oznaczone jako takie w sprawozdaniu z badań.
5. Jeśli badania dotyczą pojazdu, części lub zespołu technicznego, który ma kilka najbardziej niekorzystnych cech w odniesieniu do wymaganego poziomu osiągnięć (tj. najmniej korzystny przypadek), sprawozdanie z badań zawiera odniesienie określające, w jaki sposób producent za zgodą organu udzielającego homologacji dokonał wyboru.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 1.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK X

PROCEDURY ZGODNOŚCI PRODUKCJI**0. Cele**

- 0.1. Zachowywanie zgodności procedur produkcyjnych ma na celu zapewnienie zgodności każdego produkowanego pojazdu, układu, części i oddzielnego zespołu technicznego z homologowanym typem.
- 0.2. Procedury te zawsze zawierają ocenę systemów zarządzania jakością, określaną dalej jako »ocena początkowa«, oraz weryfikację przedmiotu homologacji i kontrole odnoszące się do produktów, określane jako »uzgodnienia dotyczące zgodności produktów«.

1. Ocena początkowa

- 1.1. Organ udzielający homologacji państwa członkowskiego weryfikuje, czy istnieją zadowalające uzgodnienia i procedury mające na celu skuteczną kontrolę, tak aby znajdujące się w produkcji części, układy, oddzielne zespoły techniczne lub pojazdy były zgodne z homologowanym typem.
- 1.2. Zalecenia dotyczące prowadzenia oceny można znaleźć w normie EN ISO 19011:2002 – Wytyczne dotyczące auditowania systemów zarządzania jakością lub zarządzania środowiskowego.
- 1.3. Wymagania, o których mowa w pkt 1.1, są weryfikowane pod względem wymagań organu udzielającego homologacji typu.

Organowi temu wystarcza ocena początkowa wraz z uzgodnieniami dotyczącymi zgodności produktu opisanymi w sekcji 2 z uwzględnieniem, jeżeli jest to niezbędne, jednego z uzgodnień opisanych w pkt 1.3.1 do 1.3.3 lub kombinacji tych uzgodnień w całości lub częściowo, stosownie do przypadku.

- 1.3.1. Rzeczywistą ocenę początkową lub weryfikację uzgodnień dotyczących zgodności produktu przeprowadza organ udzielający homologacji lub mianowany organ działający w imieniu organu udzielającego homologacji.
 - 1.3.1.1. Podczas rozpatrywania zakresu oceny początkowej, którą należy przeprowadzić, organ udzielający homologacji może wziąć pod uwagę dostępne informacje odnoszące się do:
 - a) świadectwa producenta, opisanego w pkt 1.3.3, które nie zostało zakwalifikowane lub uznane na podstawie tego punktu;
 - b) w przypadku homologacji typu części lub oddzielnego zespołu technicznego, oceny systemu jakości przeprowadzonej przez producenta(-ów) pojazdu w obiektach producenta części lub oddzielnego zespołu technicznego, zgodnie z jedną lub większą liczbą specyfikacji przemysłowych spełniających wymagania zharmonizowanej normy EN ISO 9001:2008.
 - 1.3.2. Rzeczywista ocena początkowa lub weryfikacja uzgodnień dotyczących zgodności produktu może zostać również przeprowadzona przez organ udzielający homologacji innego państwa członkowskiego lub przez mianowany organ wyznaczony do tego celu przez organ udzielający homologacji.
 - 1.3.2.1. W takim przypadku organ udzielający homologacji tego państwa członkowskiego przygotowuje oświadczenie zgodności, przedstawiające w zarysie obszary oraz urządzenia produkcyjne objęte jego zakresem jako istotne dla homologacji typu produktu(-ów) oraz odnoszące się do aktów prawnych, zgodnie z którymi produkty te mają zostać homologowane.
 - 1.3.2.2. Po otrzymaniu wniosku o wydanie oświadczenia zgodności przez organ udzielający homologacji państwa członkowskiego udzielającego homologacji, organ udzielający homologacji innego państwa członkowskiego niezwłocznie przesyła oświadczenie zgodności lub powiadamia, że nie jest w stanie wydać takiego oświadczenia.

1.3.2.3. Oświadczenie zgodności zawiera co najmniej następujące dane:

- a) Grupa lub spółka (np. XYZ samochodowy)
- b) Wyodrębniona jednostka (np. dział europejski)
- c) Fabryki/zakłady (np. fabryka silników 1 (Zjednoczone Królestwo) fabryka pojazdów 2 (Niemcy))
- d) Asortyment pojazdów/części (np. wszystkie modele kategorii M₁)
- e) Elementy objęte oceną (np. montaż silnika, tłoczenie i montaż karoserii, montaż pojazdu)
- f) Badane dokumenty (np. podręcznik i procedury zapewnienia jakości przedsiębiorstwa)
- g) Data dokonania oceny (np. ocena przeprowadzona w dniach 18 do 30.5.2009)
- h) Planowane wizyty monitorujące (np. październik 2010 r.)

1.3.3. Organ udzielający homologacji akceptuje również odpowiednie świadectwa producenta zgodne ze zharmonizowaną normą EN ISO 9001:2008 lub z równoważną zharmonizowaną normą spełniającą ogólne wymagania oceny początkowej określone w pkt 1.3. Producent przedstawia szczegóły dotyczące świadectw i zobowiązuje się do informowania organu udzielającego homologacji o jakichkolwiek zmianach jej ważności lub zakresu.

1.4. Do celów homologacji typu pojazdu nie trzeba dokonywać powtórnych ocen początkowych przeprowadzanych dla udzielenia homologacji układom, częściom i zespołom technicznym pojazdu, ale uzupełnia się je o ocenę obejmującą lokalizację oraz działalność związaną z montażem całego pojazdu, które nie były objęte zakresem poprzednich ocen.

2. Uzgodnienia dotyczące zgodności produktów

2.1. Każdy pojazd, układ, część lub oddzielny zespół techniczny homologowany na podstawie niniejszej dyrektywy lub oddzielnej dyrektywy lub rozporządzenia produkowane są w sposób zgodny z homologowanym typem, poprzez spełnienie wymagań niniejszej dyrektywy lub mającego zastosowanie aktu prawnego wymienionego w załączniku IV.

2.2. Organ udzielający homologacji państwa członkowskiego weryfikuje, czy istnieją odpowiednie uzgodnienia i udokumentowane plany kontroli, które należy uzgodnić z producentem w przypadku każdej homologacji, w celu przeprowadzania w określonych odstępach czasu takich badań lub związanych z nimi kontroli niezbędnych do weryfikacji trwałej zgodności z homologowanym typem, w tym zwłaszcza fizycznych badań określonych w aktach prawnych.

2.3. Posiadacz homologacji w szczególności:

2.3.1. zapewnia istnienie i stosowanie procedur dla skutecznej kontroli zgodności produkcji (pojazdów, układów, części lub oddzielnych zespołów technicznych) z homologowanym typem;

2.3.2. ma dostęp do urzędów badawczych i innych odpowiednich urzędów niezbędnych do skontrolowania zgodności z każdym homologowanym typem;

2.3.3. zapewnia, że wyniki badań lub kontroli zostaną zapisane, a załączone dokumenty pozostaną dostępne przez okres, który zostanie ustalony w porozumieniu z organem udzielającym homologacji. Okres ten nie przekracza 10 lat;

2.3.4. dokonuje analizy wyników każdego typu badania lub kontroli w celu weryfikacji i zapewnienia stabilności właściwości produktu, uwzględniając zmienność produkcji przemysłowej;

2.3.5. zapewnia, że dla każdego typu wyrobu przeprowadzane są co najmniej kontrole wymienione w niniejszej dyrektywie oraz badania, które zalecane są w mających zastosowanie aktach prawnych, które wymienione są w załączniku IV;

2.3.6. zapewnia, że dowolny zestaw próbek lub części badanych wykazujących brak zgodności podczas omawianego rodzaju badania lub kontroli stanowi podstawę do przeprowadzenia dalszego pobierania próbek oraz badań lub kontroli. W celu przywrócenia zgodności danej produkcji podejmuje się wszelkie niezbędne kroki;

2.3.7. w przypadku homologacji typu pojazdu na kontrole, o których mowa w pkt 2.3.5, składają się co najmniej badania weryfikujące prawidłową specyfikację budowy w odniesieniu do homologacji oraz informacji wymaganych dla uzyskania świadectw zgodności znajdujących się w załączniku IX.

3. Uzgodnienia dotyczące stałej weryfikacji

- 3.1. Organ, który udzielił homologacji typu, może w każdym momencie zweryfikować metody kontroli zgodności stosowane w każdym zakładzie produkcyjnym.
 - 3.1.1. Typowe uzgodnienia mają na celu monitorowanie stałej skuteczności procedur ustalonych w sekcjach 1 i 2 (ocena początkowa oraz uzgodnienia dotyczące zgodności produktów) niniejszego załącznika.
 - 3.1.1.1. Czynności nadzoru przeprowadzone przez służby techniczne (wykwalifikowane lub uznane zgodnie z wymogiem ppkt 1.3.3) są uznawane za spełniające wymogi ppkt 3.1.1 w odniesieniu do procedur ustanowionych podczas oceny początkowej.
 - 3.1.1.2. Normalna częstotliwość weryfikacji dokonywanych przez organ udzielający homologacji (innych niż te, o których mowa w ppkt 3.1.1.1) jest taka, aby zapewnić, że odpowiednie kontrole przeprowadzane zgodnie z sekcjami 1 i 2 są poddawane przeglądowi przez okres trwania klimatu zaufania ustanowionego przez organ udzielający homologacji.
 - 3.2. Podczas każdego przeglądu inspektorowi udostępnia się zapisy badań lub kontroli oraz zapisy produkcji; dotyczy to w szczególności zapisu tych badań lub kontroli, które są udokumentowane zgodnie z wymaganiami pkt 2.2.
 - 3.3. Inspektor może pobrać próbki losowo w celu poddania ich badaniom w laboratorium producenta lub w obiektach służby technicznej. W takim przypadku przeprowadzane są jedynie fizyczne badania. Minimalną liczbę próbek można określić na podstawie wyników weryfikacji własnej producenta.
 - 3.4. Jeśli poziom kontroli wydaje się niewystarczający lub gdy niezbędne wydaje się zweryfikowanie ważności badań przeprowadzanych zgodnie z pkt 3.2, inspektor wybiera próbki do wysłania służbom technicznym, które przeprowadzą fizyczne badania.
 - 3.5. W przypadku stwierdzenia podczas inspekcji niezadowolających wyników, organ udzielający homologacji zapewnia podjęcie wszelkich niezbędnych kroków w celu niezwłocznego przywrócenia zgodności produkcji.”.

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK XV

AKTY PRAWNE, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH PRODUCENT MOŻE ZOSTAĆ WYZNACZONY JAKO SŁUŻBA TECHNICZNA**0. Cele i zakres**

- 0.1. W niniejszym załączniku ustanowiono wykaz aktów prawnych, w odniesieniu do których producent może zostać wyznaczony jako służba techniczna zgodnie z art. 41 ust. 6.
- 0.2. Załącznik ten zawiera również odpowiednie przepisy dotyczące wyznaczenia producenta jako służby technicznej, które należy stosować w ramach homologacji typu pojazdów, części i oddzielnych zespołów technicznych objętych częścią I załącznika IV.
- 0.3. Nie mają one jednak zastosowania do producentów, którzy wnoszą o homologację małych serii zgodnie z art. 22.

1. Wyznaczenie producenta jako służby technicznej

- 1.1. Producent wyznaczony jako służba techniczna to producent wyznaczony przez organ udzielający homologacji jako laboratorium badawcze w celu prowadzenia badań homologacji w imieniu organu udzielającego homologacji w rozumieniu art. 3 pkt 31.

Zgodnie z art. 41 ust. 6 producent może zostać wyznaczony jako służba techniczna wyłącznie dla działalności kategorii A.

- 1.2. Wyrażenie »prowadzenie badań« nie ogranicza się do pomiaru parametrów, lecz obejmuje również zapis wyników badań, składanie sprawozdań do organu udzielającego homologacji zawierających istotne wnioski.

Obejmuje kontrolowanie zgodności z tymi przepisami, które niekoniecznie wymagają przeprowadzania pomiarów. Ma to miejsce w przypadku oceny projektu pod względem wymagań prawnych.

Na przykład: »sprawdzić zgodność umiejscowienia zbiornika paliwa w pojeździe z przepisami pkt 5.10 załącznika I do dyrektywy 70/221/EWG« należy rozumieć jako część »prowadzenia badań«.

2. Wykaz aktów prawnych i ograniczenia

	Odnośnik do aktu prawnego	Przedmiot
4.	Dyrektywa 70/222/EWG	Miejsce na tylną tablicę rejestracyjną
7.	Dyrektywa 70/388/EWG	Dźwiękowe sygnały ostrzegawcze
18.	Dyrektywa 76/114/EWG	Tabliczki znamionowe
20.	Dyrektywa 76/756/EWG	Instalacja urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej
27.	Dyrektywa 77/389/EWG	Haki holownicze
33.	Dyrektywa 78/316/EWG	Oznaczanie urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników
34.	Dyrektywa 78/317/EWG	Odszranianie/odmgławianie
35.	Dyrektywa 78/318/EWG	Wycieraczki/spryskiwacze
36.	Dyrektywa 2001/56/WE	Systemy grzewcze Z wyjątkiem przepisów załącznika VIII dotyczących wymogów instalacyjnych w odniesieniu do systemów grzewczych zasilanych LPG w pojazdach
37.	Dyrektywa 78/549/EWG	Oslony kół
44.	Dyrektywa 92/21/EWG	Masy i wymiary (samochody osobowe)

	Odnośnik do aktu prawnego	Przedmiot
45.	Dyrektywa 92/22/EWG	Bezpieczne szyby Ograniczenie do przepisów zawartych w załączniku 21 do Regulaminu nr 43 ONZ EKG
46.	Dyrektywa 92/23/EWG	Opony
48.	Dyrektywa 97/27/WE	Masy i wymiary (pojazdy inne niż określone w pkt 44)
49.	Dyrektywa 92/114/EWG	Wystające elementy zewnętrzne kabin
50.	Dyrektywa 94/20/WE	Urządzenia sprzęgające Ograniczenie do przepisów zawartych w załączniku V (do sekcji 8 włącznie) oraz w załączniku VII
61.	Dyrektywa 2006/40/WE	System klimatyzacji

Dodatek

Wyznaczenie producenta jako służby technicznej**1. Informacje ogólne**

- 1.1. Wyznaczenie i notyfikacja producenta jako służby technicznej przebiegają zgodnie z przepisami zawartymi w art. 41, 42 i 43, jak również zgodnie z praktycznymi środkami zawartymi w niniejszym dodatku.
- 1.2. Producent otrzymuje akredytację zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025:2005 – Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.

2. Podwykonawstwo

- 2.1. Zgodnie z przepisami zawartymi w art. 41 ust. 6 akapit pierwszy producent może wskazać podwykonawcę do prowadzenia badań w jego imieniu.

»Podwykonawca« oznacza:

- a) spółkę zależną, która została upoważniona przez producenta do prowadzenia działalności w zakresie badań w ramach organizacji wewnętrznej; albo
 - b) stronę trzecią, która prowadzi działalność w zakresie badań na zlecenie producenta.
- 2.2. Korzystanie z usług podwykonawcy nie zwalnia producenta z obowiązku zapewnienia zgodności z przepisami art. 41, zwłaszcza z tymi, które dotyczą umiejętności służb technicznych oraz zgodności z normą EN ISO/IEC 17025:2005.
 - 2.3. Sekcja 1 załącznika XV ma zastosowanie do podwykonawcy.

3. Sprawozdanie z badań

Sprawozdania z badań sporządzane są zgodnie z ogólnymi wymaganiami określonymi w dodatku 3 załącznika V do dyrektywy 2007/46/WE.”

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK XVI

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI, KTÓRE MUSZĄ SPEŁNIAĆ WIRTUALNE METODY TESTOWANIA, ORAZ AKTY PRAWNE, W KTÓRYCH PRZYPADKU PRODUCENT LUB SŁUŻBA TECHNICZNA MOŻE STOSOWAĆ WIRTUALNE METODY TESTOWANIA

0. Cele i zakres

Niniejszy załącznik ustanawia odpowiednie przepisy dotyczące testowania wirtualnego zgodnie z art. 11 ust. 3.

Nie ma on zastosowania do art. 11 ust. 2 akapit drugi.

1. Wykaz aktów prawnych

Nr	Odnosnik do aktu prawnego	Przedmiot
3.	Dyrektywa 70/221/EWG	Zbiorniki paliwa/tylne zabezpieczenia
6.	Dyrektywa 70/387/EWG	Zamki i zawiasy
8.	Dyrektywa 2003/97/WE	Urządzenia widzenia pośredniego
12.	Dyrektywa 74/60/EWG	Wyposażenie wnętrza
16.	Dyrektywa 74/483/EWG	Wystające elementy zewnętrzne
20.	Dyrektywa 76/756/EWG	Instalacja urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej
27.	Dyrektywa 77/389/EWG	Haki holownicze
32.	Dyrektywa 77/649/EWG	Pole widzenia z przodu
35.	Dyrektywa 78/318/EWG	Wycieraczki/spryskiwacze
37.	Dyrektywa 78/549/EWG	Oslony kół
42.	Dyrektywa 89/297/EWG	Zabezpieczenia boczne
49.	Dyrektywa 92/114/EWG	Wystające elementy zewnętrzne kabin
50.	Dyrektywa 94/20/WE	Urządzenia sprzęgające
52.	Dyrektywa 2001/85/WE	Autobusy i autokary
57.	Dyrektywa 2000/40/WE	Przednie zabezpieczenie przed wjechaniem pod pojazd

Dodatek 1

Ogólne warunki, które muszą spełniać wirtualne metody testowania**1. Wzór testowania wirtualnego**

Jako podstawową strukturę opisu i przeprowadzenia wirtualnego testowania stosuje się następujący schemat:

- a) cel;
- b) wzór struktury;
- c) warunki brzegowe;
- d) założenia dotyczące obciążenia;
- e) obliczenie;
- f) ocena;
- g) dokumentacja.

2. Podstawy komputerowej symulacji i obliczania**2.1. Model matematyczny**

Model matematyczny dostarczany jest przez producenta. Odzwierciedla on złożoność konstrukcji pojazdu, układu i części poddawanych testowaniu w związku z wymaganiami aktu prawnego i jego warunków brzegowych.

Te same przepisy stosuje się odpowiednio do badań części lub zespołów technicznych oddzielnie od pojazdu.

2.2. Procedura walidacji modelu matematycznego

Model matematyczny walidowany jest poprzez porównanie z rzeczywistymi warunkami testowymi.

W tym celu przeprowadzane jest badanie fizyczne, aby porównać wyniki otrzymane po zastosowaniu modelu matematycznego z wynikami badania fizycznego. Należy wykazać porównywalność wyników obu badań. Sprawozdanie z walidacji sporządzane przez producenta lub przez służbę techniczną i przedkładane do organu udzielającego homologacji.

Organ udzielający homologacji powiadamiany jest o wszelkich zmianach w modelu matematycznym lub w oprogramowaniu, które mogłyby unieważnić sprawozdanie z walidacji, i może domagać się przeprowadzenia nowej procedury walidacji.

Schemat przebiegu procedury walidacji przedstawiony jest w dodatku 3.

2.3. Dokumentacja

Dane i narzędzia pomocnicze wykorzystane do symulacji i obliczeń udostępniane są wnioskodawcy, we właściwy sposób udokumentowane.

3. Narzędzia i wsparcie

Na wniosek służby technicznej producent dostarcza niezbędne narzędzia, w tym odpowiednie oprogramowanie, lub je udostępnia.

Ponadto zapewnia on służbie technicznej odpowiednie wsparcie.

Zapewnienie służbie technicznej dostępu i wsparcia nie zwalnia służby technicznej z żadnych obowiązków odnoszących się do umiejętności jej pracowników, uiszczania opłat licencyjnych oraz zachowania poufności.

Dodatek 2

Szczegółowe warunki dotyczące wirtualnych metod testowania

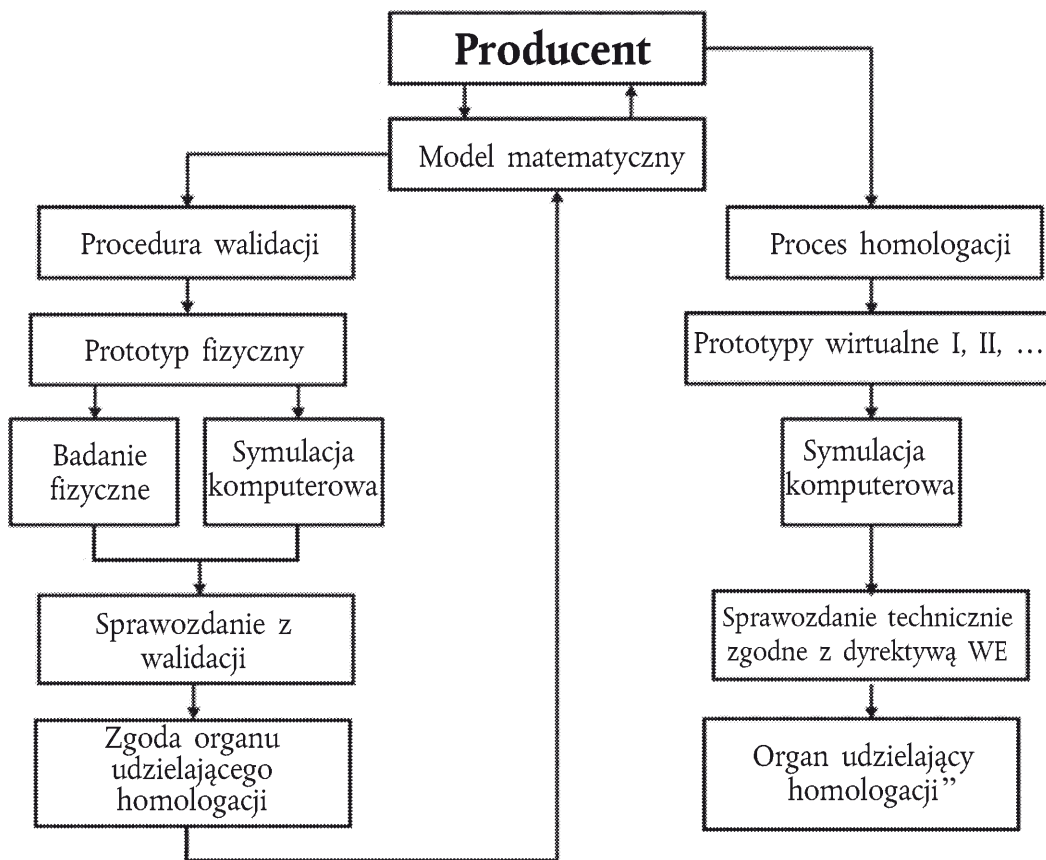
1. Wykaz aktów prawnych

	Odniesienie do aktu prawnego	Załącznik i punkt	Warunki szczegółowe
3.	Dyrektywa 70/221/EWG	Załącznik II (tylne zabezpieczenie przed wjechaniem pod pojazd) Podpunkt 5.4.5.	
6.	Dyrektywa 70/387/EWG	Załącznik II Punkt 4.3.	
8.	Dyrektywa 2003/97/WE	Załącznik III Wszystkie przepisy w sekcjach 3, 4 i 5.	Zalecane pole widzenia luster wstecznych.
12.	Dyrektywa 74/60/EWG	Załącznik I Wszystkie przepisy w sekcji 5 («Specyfikacje»).	Pomiar wszystkich promieni krzywizny oraz wszystkich elementów zewnętrznych z wyjątkiem tych wymogów, w przypadku których skontrolowanie zgodności z przepisami wymaga zastosowania siły.
		Załącznik II	Określanie strefy uderzenia głową.
16.	Dyrektywa 74/483/EWG	Załącznik I Wszystkie przepisy sekcji 5 («Specyfikacje ogólne») oraz sekcji 6 («Specyfikacje szczegółowe»).	Pomiar wszystkich promieni krzywizny oraz wszystkich elementów zewnętrznych z wyjątkiem tych wymogów, w których przypadku skontrolowanie zgodności z przepisami wymaga zastosowania siły.
20.	Dyrektywa 76/756/EWG	Sekcja 6 («Specyfikacje indywidualne») Regulaminu nr 48 ONZ EKG.	Badanie zachowania na drodze, o którym mowa w pkt 6.22.9.2.2, przeprowadzane jest na prawdziwym pojeździe.
		Przepisy zawarte w załącznikach 4, 5 i 6 Regulaminu nr 48 ONZ EKG.	
27.	Dyrektywa 77/389/EWG	Sekcja 2 załącznika II	
32.	Dyrektywa 77/649/EWG	Sekcja 5 («Specyfikacje») załącznika I.	
35.	Dyrektywa 78/318/EWG	Załącznik I.	Podpunkt 5.1.2. Wyłącznie obszar wycierania.
37.	Dyrektywa 78/549/EWG	Sekcja 2 («Specjalne wymagania») załącznika I.	
42.	Dyrektywa 89/297/EWG	Ppkt 2.8 załącznika I.	Wytrzymałość na siłę poziomą oraz pomiar odchylenia.
49.	Dyrektywa 92/114/EWG	Załącznik I Wszystkie przepisy zawarte w sekcji 4 («Wymagania szczegółowe») W odniesieniu do pojazdów kategorii N ₁ zastosowanie mają przepisy, o których mowa w pkt 16 niniejszego dodatku.	Pomiar wszystkich promieni krzywizny oraz wszystkich elementów zewnętrznych z wyjątkiem tych wymogów, w których przypadku skontrolowanie zgodności z przepisami wymaga zastosowania siły.

	Odnosnik do aktu prawnego	Załącznik i punkt	Warunki szczegółowe
50.	Dyrektywa 94/20/WE	Załącznik V »Wymagania dotyczące mechanicznych urządzeń sprzęgających«.	Wszystkie przepisy zawarte w sekcjach 1–8 włącznie.
		Ppkt 1.1 załącznika VI.	Badania wytrzymałościowe mechanicznych urządzeń sprzęgających o prostej konstrukcji można zastąpić testowaniem wirtualnym.
		Sekcja 4 załącznika VI »Badanie mechanicznych urządzeń sprzęgających«.	Wyłącznie pkt 4.5.1 (badania wytrzymałościowe), pkt 4.5.2 (wytrzymałość na wyboczenie) oraz pkt 4.5.3 (wytrzymałość na moment zginający).
52.	Dyrektywa 2001/85/WE	Załącznik I.	Ppkt 7.4.5. Badanie stateczności w warunkach określonych w dodatku do załącznika I.
		Załącznik IV – Wytrzymałość konstrukcji nośnej.	Dodatek 4 – Sprawdzenie wytrzymałości konstrukcji nośnej przy pomocy obliczeń.
57.	Dyrektywa 2000/40/WE	Sekcja 3 załącznika 5 do Regulaminu nr 93 ONZ EKG.	Wytrzymałość na siłę poziomą oraz pomiar odchylenia.

Dodatek 3

Procedura walidacji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 372/2010**z dnia 30 kwietnia 2010 r.****zmieniające po raz 126. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) oraz art. 7a ust. 1 ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Dnia 22 kwietnia 2010 r. Komitet Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął

decyzję o umieszczeniu dwóch osób fizycznych w wykazie osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych oraz o wykreśleniu jednej osoby fizycznej z tego wykazu.

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono niezwłocznie wejść w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

João VALE DE ALMEIDA

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ Artykuł 7a dodany rozporządzeniem (UE) nr 1286/2009 (Dz.U. L 346 z 23.12.2009, s. 42).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) W tytule „Osoby fizyczne” dodaje się następujące wpisy:

- a) „Mohamed **Belkalem** (*alias* a) Abdelali Abou Dher, b) El Harrachi). Data urodzenia: 19.12.1969. Miejsce urodzenia: Hussein Dey, Algier, Algeria. Obywatelstwo: algierskie. Inne informacje: a) prawdopodobnie przebywa w Mali; b) nazwisko ojca: Ali Belkalem, nazwisko matki: Fatma Saadoudi; c) członek organizacji Al-Kaida w Islamskim Maghrebie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 22.4.2010.”
- b) „Tayeb **Nail** (*alias* a) Djaafar Abou Mohamed, b) Abou Mouhadjir, c) Mohamed Ould Ahmed Ould Ali). Data urodzenia: a) ok. 1972, b) 1976 (Mohamed Ould Ahmed Ould Ali). Miejsce urodzenia: Faidh El Batma, Dżilfa, Algeria. Obywatelstwo: algierskie. Inne informacje: a) prawdopodobnie przebywa w Mali; b) nazwisko ojca: Benazouz Nail, nazwisko matki: Belkheiri Oum El Kheir; c) członek organizacji Al-Kaida w Islamskim Maghrebie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 22.4.2010.”

2) W tytule „Osoby fizyczne” usuwa się następujący wpis:

„Ahmed Said Zaki **Khedr** (*alias* a) Ahmed Said Al Kader, b) Abdul Rehman Khadr Al-Kanadi, c) Shaikh Said Abdul Rehman, d) Al-Kanadi, Abu Abd Al-Rahman). Data urodzenia: 1.3.1948. Miejsce urodzenia: Kair, Egipt. Obywatelstwo: kanadyjskie. Inne informacje: przypuszcza się, że nie żyje od października 2003 r.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 373/2010**z dnia 30 kwietnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	82,9
	MA	90,4
	TN	107,3
	TR	91,6
	ZZ	93,1
0707 00 05	MA	64,9
	TR	120,2
	ZZ	92,6
0709 90 70	TR	91,1
	ZZ	91,1
0805 10 20	EG	45,5
	IL	61,6
	MA	54,7
	TN	47,1
	TR	60,5
	ZZ	53,9
0805 50 10	TR	70,0
	ZA	67,9
	ZZ	69,0
0808 10 80	AR	90,7
	BR	79,3
	CA	80,5
	CL	81,4
	CN	76,5
	MK	22,1
	NZ	117,0
	US	126,4
	UY	93,0
	ZA	89,8
	ZZ	85,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 374/2010**z dnia 30 kwietnia 2010 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 maja 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa CIF stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena CIF w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 maja 2010 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 maja 2010 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 maja 2010 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	31,76
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	16,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	16,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	31,76

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

16.4.2010-29.4.2010

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	157,20	105,53	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	133,24	123,24	103,24	72,80
Premia za Zatokę	—	14,06	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	18,66	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 26,43 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 57,46 EUR/t

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 26 kwietnia 2010 r.

w sprawie mianowania dziewięciu członków Trybunału Obrachunkowego

(2010/246/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

— Jan KINŠT,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 286 ust. 2,

— Kersti KALJULOID,

— Igors LUDBORŽS,

uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

— Rasa BUDBERGYTĖ,

a także mając na uwadze, co następuje:

— Szabolcs FAZAKAS,

(1) Jan KINŠT, Kersti KALJULOID, Igors LUDBORŽS, Irena PETRUŠKEVIČIENĖ, Gejza HALÁSZ, Josef BONNICI, Jacek UCZKIEWICZ, Vojko Anton ANTONČIČ oraz Július MOLNÁR kończą swoją kadencję w dniu 6 maja 2010 r.

— Louis GALEA,

— Augustyn KUBIK,

— Milan Martin CVIKL,

(2) W związku z tym należy dokonać nowych mianowań,

— Ladislav BALKO.

PRZUJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2010 r.

Artykuł

Członkami Trybunału Obrachunkowego na okres od dnia 7 maja 2010 r. do dnia 6 maja 2016 r. zostają niniejszym mianowani:

W imieniu Rady
M. Á. MORATINOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinie z dnia 25 marca 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

DECYZJA RADY
z dnia 26 kwietnia 2010 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka i zastępcy członka z Polski
(2010/247/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 305,

Następujące osoby zostają mianowane w Komitecie Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

uwzględniając wniosek rządu Polski,

a) na stanowisko członka:

— Jan BRONŚ, burmistrz Oleśnicy (zmiana mandatu);

a także mając na uwadze, co następuje:

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Zbigniew PODRAZA, burmistrz Dąbrowy Górniczej.

(1) W dniach 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE i 2010/29/UE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

(2) W związku z wygaśnięciem mandatu Tadeusza WRONY zwolniło się stanowisko członka Komitetu Regionów. W związku z mianowaniem Jana BRONSIA na członka Komitetu Regionów zwolniło się stanowisko zastępcy członka,

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2010 r.

W imieniu Rady
M. Á. MORATINOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22 i Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA RADY

z dnia 26 kwietnia 2010 r.

w sprawie dostosowania dodatków przewidzianych w decyzjach 2003/479/WE i 2007/829/WE dotyczących zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i krajowego personelu wojskowego oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady

(2010/248/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 41 ust. 1,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 240 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 15 ust. 7 decyzji Rady 2003/479/WE ⁽¹⁾ i art. 15 ust. 6 decyzji Rady 2007/829/WE ⁽²⁾ przewidują, że diety dzienne i dodatki miesięczne są dostosowywane raz w roku, bez skutku retroaktywnego, w celu uwzględnienia zmian w wynagrodzeniu podstawowym urzędników Unii Europejskiej w Brukseli i Luksemburgu.
- (2) W dniu 23 grudnia 2009 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1296/2009 dostosowujące ze skutkiem od dnia 1 lipca 2009 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur ⁽³⁾, które przewiduje dostosowanie w wysokości 1,85 %,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W art. 15 ust. 1 decyzji 2003/479/WE i art. 15 ust. 1 decyzji 2007/829/WE kwoty 30,75 EUR i 122,97 EUR zostają zastąpione odpowiednio kwotami 31,32 EUR i 125,25 EUR.

2. W art. 15 ust. 2 decyzji 2003/479/WE i w art. 15 ust. 2 decyzji 2007/829/WE tabela otrzymuje brzmienie:

„Odległość między miejscem zamieszkania a miejscem oddelegowania (km)	Kwota w EUR
0–150	0,00
> 150	80,50
> 300	143,12
> 500	232,59
> 800	375,71
> 1 300	590,40
> 2 000	706,72”

3. W art. 15 ust. 4 decyzji 2003/479/WE kwota 30,75 EUR zostaje zastąpiona kwotą 31,32 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została przyjęta.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2010 r.

W imieniu Rady

M. Á. MORATINOS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 28.6.2003, s. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 13.12.2007, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 10.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

w sprawie przyjęcia decyzji dotyczącej finansowania działań przygotowawczych w zakresie punktów kontroli na 2010 r.

(2010/249/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 49 ust. 6 zdanie wprowadzające i lit. b) oraz art. 75 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ (zwane dalej „przepisami wykonawczymi”), w szczególności jego art. 90,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Wspólnotowego planu działań dotyczącego ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2006–2010⁽³⁾ jako jeden z obszarów działania podano podwyższenie obowiązujących minimalnych wymogów w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt zgodnie z nowymi wynikami badań naukowych oraz oceną skutków społeczno-gospodarczych, a także zagwarantowanie skutecznego egzekwowania tych wymogów.
- (2) W celu poprawy dobrostanu niektórych kategorii transportowanych zwierząt prawodawstwo unijne określa wymogi dotyczące maksymalnego czasu transportu, po którym zwierzęta należy wyładować, nakarmić i напоić oraz zapewnić im odpoczynek. Takie obowiązkowe przerwy w transporcie zwierząt na duże odległości mają miejsce w punktach kontroli określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. dotyczącego kryteriów wspólnotowych dla punktów kontroli⁽⁴⁾.
- (3) Ze względu na zwiększoną liczbę zwierząt przewożonych transportem drogowym na duże odległości istnieje potrzeba usprawnienia punktów kontroli. Istnieje potrzeba ustalenia, poprzez konsultacje z zainteresowanymi stronami i z wykorzystaniem ich

wiedzy technicznej, kryteriów oceny jakości punktów kontroli oraz określenia, jakie strategie powinny zostać wypracowane wewnątrz Unii.

- (4) Ponadto w niektórych miejscach brak jest punktów kontroli, a wiele istniejących punktów kontroli jest złej jakości. Należy zatem przeprowadzić działania przygotowawcze obejmujące budowę lub remont niektórych punktów kontroli.
- (5) W 2008 r. Komisja opublikowała zaproszenie do składania wniosków dotyczących podobnych działań przygotowawczych, jednak żaden z otrzymanych wniosków nie spełnił minimalnych kryteriów podanych w zaproszeniu ze względu na brak dostatecznych informacji dotyczących rentowności projektów oraz źródła współfinansowania.
- (6) Decyzją Komisji 2009/755/WE z dnia 13 października 2009 r. w sprawie przyjęcia decyzji dotyczącej finansowania działań przygotowawczych w zakresie punktów kontroli na 2009 r.⁽⁵⁾ ustanowiono dwa etapy działań przygotowawczych na 2009 r.: w pierwszym rządzie badanie wstępne przeprowadzone na podstawie procedury udzielania zamówień publicznych, a następnie kolejny etap realizowany z dotacji.
- (7) W 2009 r. rozpoczęto przewidziane decyzją 2009/755/WE badanie wstępne w celu zebrania informacji dotyczących obecnego stanu punktów kontroli oraz określenia kryteriów jakości w odniesieniu do wysokiej jakości punktów kontroli. Badanie to ma również na celu ustalenie kryteriów ekonomicznych stosowanych przy przyznawaniu dotacji na należyty remont lub budowę wysokiej jakości punktów kontroli. Wyniki tego badania mają zostać przedstawione do maja 2010 r.; wówczas na podstawie ustalonych w nim kryteriów uruchomiona zostanie procedura przyznawania dotacji przewidzianych decyzją 2009/755/WE.
- (8) Należy utrzymać finansowanie tych działań przygotowawczych ze środków unijnych. Z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na 2010 r. władza budżetowa przyznała 2 000 000 EUR na działania przygotowawcze w zakresie punktów kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ COM(2006) 13 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 174 z 2.7.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 269 z 14.10.2009, s. 26.

- (9) Niniejsza decyzja jest decyzją w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 oraz art. 90 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002.
- (10) Zgodnie z art. 83 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 czynności w zakresie rozliczenia, zatwierdzenia i realizacji wydatków należy zakończyć w terminie ustanowionym w przepisach wykonawczych.
- (11) Do celów stosowania niniejszej decyzji należy zdefiniować termin „istotna zmiana” w rozumieniu art. 90 ust. 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się określone w załączniku działania przygotowawcze („działania przygotowawcze”).

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się definicję „punktu kontroli” określoną w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/97.

Artykuł 3

Maksymalny wkład Unii Europejskiej w realizację działań przygotowawczych ustala się na kwotę 2 000 000 EUR finansowaną

z pozycji 17 04 03 03 budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok 2010.

Artykuł 4

1. Intendent może, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami i proporcjonalności, przyjąć wszelkie zmiany do niniejszej dyrektywy, które nie stanowią istotnych zmian w rozumieniu art. 90 ust. 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002.

2. Zmian dotyczących przydziału środków finansowych na działania w ramach działań przygotowawczych, które łącznie nie przekraczają 10 % maksymalnego wkładu przewidzianego w art. 3 niniejszej decyzji, nie uznaje się za zmiany istotne w rozumieniu art. 90 ust. 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002, jeżeli nie wywierają one znaczącego wpływu na naturę i cel działań przygotowawczych.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DZIAŁANIA PRZYGOTOWAWCZE W ZAKRESIE PUNKTÓW KONTROLI NA 2010 r.**1.1. Wprowadzenie**

Niniejsze działania przygotowawcze obejmują jeden środek wykonawczy na 2010 r.

Zgodnie z celami wyznaczonymi w ramach działań przygotowawczych środki budżetowe przeznaczają się na dotacje na budowę lub remont punktów kontroli (do realizacji poprzez bezpośrednie zarządzanie scentralizowane), a ich wysokość ustala się na kwotę: 2 000 000 EUR.

1.2. Dotacje na budowę lub remont punktów kontroli

Dotacje przyznaje się na podstawie pisemnej umowy („umowa o dotację”).

PODSTAWA PRAWNA

Działania przygotowawcze w rozumieniu art. 49 ust. 6 lit. b) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002

POZYCJA W BUDŻECIE

17 04 03 03

ROCZNE PRIORYTETY, CELE DO OSIĄGNIĘCIA ORAZ PLANOWANE WYNIKI

Ze względu na zwiększoną liczbę zwierząt przewożonych transportem drogowym na duże odległości zwiększyła się potrzeba poprawy jakości punktów kontroli, w których zwierzętom należy zapewnić odpoczynek. W interesie ochrony zdrowia zwierząt i ich dobrostanu konieczne jest wprowadzenie specjalnych środków, aby ograniczyć stres odczuwany przez zwierzęta i rozprzestrzenianie się chorób zakaźnych. Niniejsze działania przygotowawcze mają na celu wzmożone korzystanie z punktów kontroli oraz upowszechnianie wysokiej jakości punktów kontroli. Niniejsze działania przygotowawcze są działaniami następczymi w stosunku do działań przygotowawczych przewidzianych decyzją 2009/755/WE.

OPIS I CELE ŚRODKA WYKONAWCZEGO

Działania przygotowawcze obejmują budowę lub remont wysokiej jakości punktów kontroli w celu zatwierdzenia eksperymentalnego systemu certyfikacji w oparciu o wyniki studium wykonalności rozpoczętego w 2009 r. na podstawie decyzji 2009/755/WE. Oczekuje się, że te działania przygotowawcze wspomogą efektywny ekonomicznie system certyfikacji w celu zapewnienia wysokiej jakości punktów kontroli i poprawy dobrostanu zwierząt transportowanych na duże odległości.

WDRAŻANIE

Wdrożeniem zajmie się bezpośrednio Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów.

HARMONOGRAM ORAZ ORIENTACYJNA KWOTA W RAMACH ZAPROSZENIA DO SKŁADANIA WNIOSKÓW/BEZPOŚREDNIEGO PRYZNAWANIA DOTACJI

Publikuje się pojedyncze zaproszenie do składania wniosków o wartości 2 000 000 EUR.

Działanie przygotowawcze przeprowadza się w ciągu 24 miesięcy od daty podpisania umowy o dotację.

Zaproszenie do składania wniosków ogłasza się po przewidzianym do końca maja 2010 r. zakończeniu badania dotyczącego oceny wykonalności, o którym mowa w sekcji 1.2 decyzji 2009/755/WE.

MAKSYMALNA STOPA WSPÓLFINANSOWANIA

70 %

ZASADNICZE KRYTERIA WYBORU I PRYZNAWANIA DOTACJI

Kryteria wyboru

— Zdolność finansowa wnioskodawcy:

- wnioskodawca musi wykazać, że posiada zdolność finansową niezbędną do przeprowadzenia działania, które ma być objęte finansowaniem,
- wnioskodawca musi przedstawić dowód dysponowania środkami własnymi uzupełniającymi współfinansowanie ze strony Unii, o które występuje, oraz udowodnić zdolność zarządzania przepływem środków w ramach projektu. Wysokość dotacji przyznanej beneficjentowi nie może przekraczać całkowitej sumy jego kapitału własnego i długu długoterminowego.

- Możliwości techniczne i zawodowe wnioskodawcy:
 - wnioskodawcy muszą posiadać możliwości techniczne i umiejętności zawodowe niezbędne do prowadzenia współfinansowanych działań. Muszą przedstawić dowody na potwierdzenie swojej wiedzy i doświadczenia w dziedzinach infrastruktury przeznaczonej dla zwierząt i działań związanych z przewozem zwierząt. Muszą przedstawić świadectwa i opisy projektów i działań przeprowadzonych w okresie ostatnich trzech lat przed złożeniem wniosku, w szczególności projektów związanych z omawianymi kwestiami (transport lub utrzymywanie zwierząt, budowa infrastruktury dla zwierząt). Muszą dostarczyć szczegółowy życiorys każdego z członków swojego zespołu oraz wykazać umiejętności kierownicze dyrektora i szefa projektu, włącznie z informacjami o jego lub jej wykształceniu, stopniach naukowych i dyplomach, doświadczeniu zawodowym, pracach naukowych i publikacjach,
 - wnioskodawcy muszą wykazać, że zgłaszające się organizacje angażują się w realizację celów projektu i wspierają zasadę wprowadzenia systemu certyfikacji punktów kontroli, której wprowadzenie w życie jest celem działań. Muszą oni przedstawić dowody na kontakty z osobami, organizacjami oraz zainteresowanymi stronami na poziomie międzynarodowym, z którymi zamierzają prowadzić konsultacje, szczególnie w zakresie certyfikacji, oraz których zasoby zamierzają wykorzystywać w trakcie realizacji działań przygotowawczych.

Kryteria przyznawania dotacji

Stosuje się następujące ogólne kryteria przyznawania dotacji:

- zasadność działań (20 %),
- organizacja pracy i stopień zaangażowania odpowiednich władz/organizacji w objętych działaniem państwach członkowskich (30 %),
- zasadność projektu na poziomie unijnym i jego efekt mnożnikowy (30 %),
- stosunek kosztów do skuteczności projektu (20 %).

FORMA DOTACJI

Umowa na piśmie.

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 28 kwietnia 2010 r.

w sprawie inicjatywy w zakresie wspólnego planowania badań naukowych „Zdrowe odżywianie warunkiem zdrowego życia”

(2010/250/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 181 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zdrowie obywateli ma zasadnicze znaczenie dla wzrostu gospodarczego i dobrobytu w Unii.
- (2) W ciągu ostatnich trzydziestu lat gwałtownie wzrosła liczba przypadków nadwagi i otyłości wśród ludności UE, a zwłaszcza wśród dzieci.
- (3) Wśród mieszkańców UE nasila się tendencja do nieprawidłowego sposobu odżywiania i niskiego poziomu aktywności fizycznej.
- (4) Wzrasta liczba osób cierpiących na przewlekłe schorzenia, takie jak choroby układu krążenia, nadciśnienie, cukrzyca typu 2, udar, niektóre nowotwory, zaburzenia mięśniowo-szkieletowe, a nawet szereg zaburzeń psychicznych.
- (5) Eliminacja powszechnych czynników ryzyka związanych z trybem życia, w tym ze sposobem odżywiania, ograniczyłaby liczbę przypadków chorób serca, udarów i cukrzycy typu 2 o około 80 %, a nowotworów – o 40 %.
- (6) Na posiedzeniu dnia 3 grudnia 2009 r. Rada ds. Konkurencyjności uznała „Zdrowie, żywność i profilaktykę chorób dietozależnych” (nazwę tę zmieniono później na „Zdrowe odżywianie warunkiem zdrowego życia”) za dziedzinę, w której wspólne planowanie zapewniłoby znaczącą wartość dodaną rozdrobnionym działaniom badawczym prowadzonym obecnie przez państwa członkowskie. Rada ta przyjęła zatem konkluzje uznające konieczność podjęcia inicjatywy w zakresie wspólnego planowania badań naukowych w tej dziedzinie, w których zwróciła się do Komisji o wniesienie wkładu w jej przygotowanie. Rada podkreśliła również, że wspólne planowanie jest procesem kierowanym przez państwa członkowskie, a Komisja pełni w nim rolę wspomagającą.
- (7) Wspólne planowanie badań naukowych w dziedzinie żywności i zdrowia zapewniłoby koordynację badań nad wpływem trybu życia i sposobu odżywiania się na zdrowie, przez co wniosłoby znaczący wkład do stworzenia w pełni operacyjnej europejskiej przestrzeni badawczej w odniesieniu do profilaktyki chorób dietozależnych i umocniłoby wiodącą pozycję i konkurencyjność działań badawczych w tej dziedzinie.
- (8) Aby zapewnić skuteczność wspólnych działań państw członkowskich w dziedzinie żywności i zdrowia, państwa członkowskie powinny opracować i zrealizować program badań strategicznych oparty na wspólnej koncepcji profilaktyki chorób dietozależnych.
- (9) Ze względu na zapewnienie skutecznego zarządzania wspólnymi działaniami państwa członkowskie powinny ustanowić wspólną strukturę zarządzania uprawnioną do określania wspólnych warunków, zasad i procedur współpracy i koordynacji oraz do monitorowania realizacji programu badań strategicznych.
- (10) Aby osiągnąć cele określone w niniejszym zaleceniu, państwa członkowskie powinny współpracować z Komisją przy analizie ewentualnych inicjatyw Komisji zmierzających do wspierania państw członkowskich w opracowaniu i realizacji programu badań strategicznych.
- (11) Aby Komisja mogła składać Radzie i Parlamentowi Europejskiemu odpowiednie sprawozdania, państwa członkowskie powinny systematycznie przedkładać Komisji sprawozdania z postępów dokonanych w ramach przedmiotowej inicjatywy w zakresie wspólnego planowania,

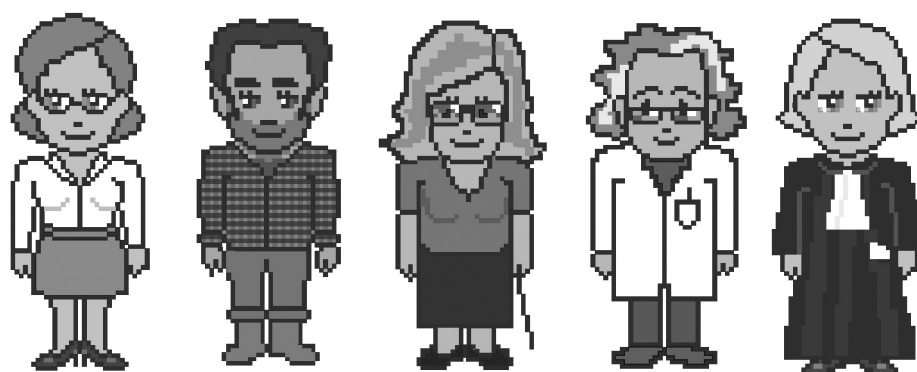
PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

- 1) Zachęca się państwa członkowskie, aby opracowały wspólną koncepcję współpracy i koordynacji w zakresie badań na szczeblu unijnym, która pomoże poprawić profilaktykę chorób dietozależnych.

- 2) Zachęca się państwa członkowskie, aby opracowały wspólny program badań strategicznych określający średnio- i długookresowe potrzeby i cele badawcze w dziedzinie profilaktyki chorób dietozależnych. Program badań strategicznych powinien obejmować plan realizacji ustanawiający priorytety i harmonogram oraz określający działania, instrumenty i zasoby niezbędne do jego realizacji.
 - 3) Zachęca się państwa członkowskie, aby uwzględniły następujące działania jako część programu badań strategicznych i planu realizacji:
 - a) określenie i wymiana informacji na temat krajowych programów i badań naukowych;
 - b) określenie dziedzin lub badań naukowych, w których koordynacja, wspólne zaproszenia do składania wniosków lub łączenie zasobów byłyby korzystne;
 - c) wymiana informacji, zasobów, najlepszych praktyk, metodyk i wytycznych, zwłaszcza w przypadku szeroko zakrojonych badań kohortowych i badań klinicznych;
 - d) określenie warunków – w tym kryteriów jakości – wspólnego podejmowania badań w dziedzinach, o których mowa w lit. b);
 - e) wspólne korzystanie – w odpowiednich przypadkach – z istniejącej infrastruktury badawczej lub tworzenie nowej infrastruktury w takich dziedzinach jak skoordynowane bazy danych, biobanki bądź modele ekstrapolacji danych ze zwierząt na ludzi;
 - f) eksport i rozpowszechnianie wiedzy, innowacji i strategii międzydyscyplinarnych do innych regionów Europy i świata oraz zapewnianie efektywnego wykorzystania wyników badań w celu wzmocnienia konkurencyjności i kształtowania polityki w Europie;
 - g) wspieranie lepszej współpracy między sektorem publicznym i prywatnym, a także swobodnej innowacji między poszczególnymi sektorami gospodarki;
 - h) tworzenie sieci kontaktów między istniejącymi ośrodkami specjalizującymi się w działalności badawczej dotyczącej konsumentów, żywienia i technik przetwórstwa.
 - 4) Zachęca się państwa członkowskie, aby ustanowiły wspólną strukturę zarządzania w dziedzinie profilaktyki chorób dietozależnych, uprawnioną do określania wspólnych warunków, zasad oraz procedur współpracy i koordynacji oraz do monitorowania realizacji programu badań strategicznych.
 - 5) Zachęca się państwa członkowskie, aby wspólnie wdrażały program badań strategicznych, między innymi za pośrednictwem krajowych programów badawczych i innych krajowych działań badawczych.
 - 6) Zachęca się państwa członkowskie, aby współpracowały z Komisją przy analizie ewentualnych inicjatyw Komisji zmierzających do wspierania państw członkowskich w opracowaniu i realizacji programu badań strategicznych i do koordynacji wspólnych programów z inicjatywami unijnymi w tej dziedzinie.
 - 7) Zachęca się państwa członkowskie, aby systematycznie przedkładały Komisji sprawozdania z postępów dokonanych w ramach przedmiotowej inicjatywy w zakresie wspólnego planowania.
- Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2010 r.
- W imieniu Komisji*
Máire GEORGHEGAN-QUINN
Członek Komisji

EU Book shop

Publikacje UE –
wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

